

Брюксел, 26 май 2020 г.
REV1 – заменя известието
от 7 март 2018 г.

ИЗВЕСТИЕ ДО ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ

ОТТЕГЛЯНЕ НА ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО И ПРАВИЛА НА ЕС В ОБЛАСТТА НА ЕЛЕКТРОННАТА ТЪРГОВИЯ И МРЕЖОВАТА НЕУТРАЛНОСТ

Считано от 1 февруари 2020 г., Обединеното кралство се оттегли от Европейския съюз и стана „трета държава“¹. В Споразумението за оттегляне² е предвиден преходен период, който ще приключи на 31 декември 2020 г.³ До тази дата законодателството на Съюза ще се прилага изцяло по отношение на и в Обединеното кралство⁴.

През преходния период ЕС и Обединеното кралство ще преговарят по споразумение за ново партньорство, с което да се създаде по-специално зона за свободна търговия. Не е сигурно обаче дали такова споразумение ще бъде сключено и дали ще влезе в сила в края на преходния период. При всички случаи подобно споразумение би породило отношения, които от гледна точка на условията за достъп до пазара ще се различават значително от участието на Обединеното кралство във вътрешния пазар⁵, в митническия съюз на Съюза и в системата в областта на ДДС и акцизите.

Освен това след края на преходния период Обединеното кралство ще бъде трета държава по отношение на изпълнението и прилагането на правото на ЕС в държавите — членки на ЕС.

---

¹ Трета държава е държава, която не е членка на ЕС.

² Споразумение за оттеглянето на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия (ОВ L 29, 31.1.2020 г., стр. 7) („Споразумението за оттегляне“).

³ Преходният период може да бъде удължен, преди 1 юли 2020 г., еднократно до 1 или 2 години (член 132, параграф 1 от Споразумението за оттегляне). До този момент правителството на Обединеното кралство изключва такова удължаване.

⁴ С някои изключения, предвидени в член 127 от Споразумението за оттегляне, като никое от тях не е приложимо в контекста на настоящото известие.

⁵ По-специално, със споразумение за свободна търговия не се уреждат принципи, характерни за вътрешния пазар (в областта на стоките и услугите), като взаимното признаване, „принципът на страната на произход“ и хармонизацията. Освен това със споразумение за свободна търговия не се премахват митническите формалности и проверки, включително тези, отнасящи се до произхода на стоките и техния състав, нито забраните и ограниченията за вноса и износа.

По тази причина на всички заинтересовани страни, и особено на икономическите оператори, се напомня за правното положение след изтичането на преходния период.

Съвет към заинтересованите страни:

Заинтересованите страни, и особено доставчиците на услуги на информационното общество (напр. професионални уебсайтове, онлайн платформи, онлайн търсачки), установени в Обединеното кралство, се приканват по-специално да извършат оценка на последиците от изтичането на преходния период, вземайки под внимание настоящото известие.

Забележка:

Настоящото известие не се отнася до:

- специалните правила на ЕС, приложими за онлайн покупките с последваща доставка на колетни пратки;
- правилата на ЕС относно блокирането на географски принцип; и
- правилата на ЕС за ДДС.

По тези аспекти се изготвят или са публикувани други известия⁶.

След изтичането на преходния период правилата на Съюза в областта на предоставянето на услуги на информационното общество, и по-специално Директива 2000/31/ЕО (Директива за електронната търговия)⁷ и Регламент (ЕС) 2015/2120 (Регламент относно достъпа до отворен интернет)⁸, вече няма да се прилагат за Обединеното кралство. По-конкретно това ще има следните последици:

1. ПРИНЦИП НА ДЪРЖАВАТА НА ПРОИЗХОД (ЕЛЕКТРОННА ТЪРГОВИЯ)

В съответствие с клаузата за вътрешния пазар (наричана още принцип на държавата на произход), съдържаща се в член 3 от Директивата за електронната търговия, за даден доставчик на услуги на информационното

⁶ https://ec.europa.eu/info/brexit/brexit-preparedness/preparedness-notices_bg

⁷ Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 г. за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронната търговия) (ОВ L 178, 17.7.2000 г., стр. 1).

⁸ Регламент (ЕС) 2015/2120 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. за определяне на мерки относно достъпа до отворен интернет и цените на дребно за регулирани комуникации в рамките на ЕС и за изменение на Директива 2002/22/ЕО и на Регламент (ЕС) № 531/2012 (ОВ L 310, 26.11.2015 г., стр. 1).

общество⁹ важи правото на държавата членка на Съюза, в която той е установен, а не различните правни уредби на държавите членки, в които той предоставя услуги, въпреки че клаузата наистина позволява известни изключения. Клаузата е допълнена от правило, което забранява режими на предварително разрешение и подобни изисквания, които се отнасят специално и изключително до доставчиците на такива услуги (член 4 от Директивата за електронната търговия). Освен това в директивата се определят някои основни изисквания относно информацията, която трябва да се предоставя на потребителите, онлайн сключването на договори и търговските съобщения онлайн (членове 5 — 11 от Директивата за електронната търговия). В някои случаи отговорността на доставчиците на услуги, действащи като посредници, е ограничена (раздел 4 от глава II на Директивата за електронната търговия).

След края на преходния период доставчиците на услуги на информационното общество, установени в Обединеното кралство, вече няма да могат да се позовават на принципа на държавата на произход и гореспоменатото правило за възпрепятстване на режими на предварително разрешение. Основните изисквания относно информацията, посочени в Директивата за електронната търговия, вече няма да важат за тях. В резултат на това, разпоредбите на Директивата за електронната търговия вече няма да ограничават възможността всяка държава — членка на ЕС, да подчинява предоставянето на такива услуги на националните си правила, включително например, по отношение на режими на предварително разрешение или правила за информацията, която трябва да се предоставя на потребителите. Освен това ограниченията за отговорността, посочени в Директивата за електронната търговия, вече няма да важат за доставчиците на услуги, действащи като посредници, които са установени в Обединеното кралство.

2. ОТНОШЕНИЯ МЕЖДУ ПЛАТФОРМИТЕ И ПРЕДПРИЯТИЯТА (ЕЛЕКТРОННА ТЪРГОВИЯ)

С Регламент (ЕС) 2019/1150¹⁰, отнасящ се до отношенията между платформите и предприятията, се установяват хармонизирани правила за осигуряване на справедливост и прозрачност за бизнес ползвателите и

---

⁹ Под услуга на информационното общество по определение се разбира *каквато и да е услуга, нормално предоставяна срещу възнаграждение, от разстояние, чрез електронно средство и по индивидуална молба на получателя на услугите* (вж. член 1, параграф 1, буква б) от Директива (ЕС) 2015/1535 на Европейския парламент и на Съвета от 9 септември 2015 г., установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите регламенти и правила относно услугите на информационното общество (ОВ L 241, 17.9.2015 г., стр. 1).

Примерите за услуги, обхванати от Директивата за електронната търговия, включват онлайн информационни услуги (онлайн вестници), онлайн продажби на продукти и услуги (книги, финансови услуги и туристически услуги), онлайн реклами, професионални услуги (адвокати, лекари, агенти по недвижими имоти), развлекателни услуги и основни посреднически услуги (достъп до интернет и предаване и хостинг на информация). Тези услуги включват и услуги, предоставяни безплатно на получателя и финансирани, например, с помощта на реклами или спонсорство.

¹⁰ Регламент (ЕС) 2019/1150 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. за насърчаване на справедливост и прозрачност за бизнес ползвателите на посреднически онлайн услуги (ОВ L 186, 11.7.2019 г., стр. 57). Този регламент се прилага от 12 юли 2020 г.

ползвателите на корпоративни уебсайтове, ползващи съответно посреднически онлайн услуги и онлайн търсачки. Тези правила се отнасят до въпроси като договорната яснота и предвидимостта, нелоялните търговски практики и алтернативното разрешаване на спорове.

След изтичането на преходния период Регламент (ЕС) 2019/1150 ще престане да се прилага по отношение на доставчиците на посреднически онлайн услуги или на онлайн търсачки, които предоставят или предлагат да предоставят своите услуги (1) на бизнес ползватели и ползватели на корпоративни уебсайтове, установени в Обединеното кралство, или (2) на бизнес ползватели и ползватели на корпоративни уебсайтове, които въпреки че са установени в ЕС, предоставят или предлагат своите стоки или услуги на потребители, намиращи се в Обединеното кралство, без да предоставят тези стоки или услуги и на потребители, намиращи се в ЕС. Регламент (ЕС) 2019/1150 обаче ще продължи да се прилага по отношение на доставчиците на посреднически онлайн услуги или на онлайн търсачки, включително такива, установени в Обединеното кралство, ако те предоставят или предлагат да предоставят своите услуги на бизнес ползватели и съответно на ползватели на корпоративни уебсайтове, които са установени или имат място на пребиваване в ЕС и които чрез тези посреднически онлайн услуги или онлайн търсачки предлагат стоки или услуги на потребители, намиращи се в ЕС. Това важи независимо дали посредническите онлайн услуги или услугите на онлайн търсачки се предлагат или предоставят изключително на предприятия от ЕС или както на предприятия от ЕС, така и на предприятия от Обединеното кралство.

3. МРЕЖОВА НЕУТРАЛНОСТ

Регламент (ЕС) 2015/2120 за определяне на мерки относно достъпа до отворен интернет предвижда общи правила относно еднаквото и недискриминационно третиране на трафика при предоставянето на услуги за достъп до интернет и за защита на съответните права на крайните потребители. Въпреки че след края на преходния период тези правила вече няма да важат за Обединеното кралство, те ще продължат да се прилагат за предоставянето на услуги за интернет достъп в ЕС, независимо от това къде е установен доставчикът на услуги на информационното общество.

На уебсайта на Комисията, посветен на Директивата за електронната търговия (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/e-commerce-directive>), е предоставена обща информация за електронната търговия и услугите на информационното общество. При необходимост тези страници ще бъдат актуализирани с допълнителна информация.

Европейска комисия

Генерална дирекция „Съобщителни мрежи, съдържание и технологии“